

[Christmas Møller.]

svarer vi, at det paahviler Regeringen, og vi gentager det, jeg sagde i Gaar, at hvis Regeringen ønsker i Tide, altsaa til 1. November, at kunne have de importbegrænsende Toldforanstaltninger, som den vel maa have tænkt paa, skal den optage Forhandlingerne skyndsomst muligt, og saa er vi parate.

Vi er parate til, saaledes som jeg har sagt det, en Toldpolitik, som kan begrænse Importen, og som vi mener er det eneste, der i det lange Løb effektivt kan gøre det, derigennem at Varerne bliver dyrere. Vi hørte i Gaar, at der i Venstre var, om jeg saa maa sige, megen Appetit paa Landbrugstold. Jeg siger til den højtærede Regering, at den ikke kunde gøre noget forstandigere end at tage op til Drøftelse og Gennemførelse Foranstaltninger paa dette Omraade saavel som for andre Erhverv.

Og med Hensyn til den Afvikling af Valutacentralen, som skal finde Sted, siger vi da, at dette Forslag ikke indeholder et eneste Ord om Afvikling, og maaske kunde man tænke sig, at Aarsagen til, at den højtærede Handelsminister overhovedet ikke har forhandlet med Udvalget om denne Sag, er den, at han erkender, at det overhovedet ikke er en Opfyldelse af § 7, en Afvikling; det er noget helt nyt, et ganske andet System, han ønsker indført her i Landet.

Efter den Affattelse, Ministeren har givet den afgørende Paragraf i Loven, Lovens § 3, har Ministeren, efter nogle Forhandlinger ganske vist, fuldkommen Frihed til alle mulige Foranstaltningers Gennemførelse. Thi naar der staar, at Ministeren er bemyndiget til at „træffe en Ordning med Importørerne angaaende Indførselen af Varer, hvis Indførsel er af Betydning for Opretholdelsen af Landets Handels- og Betalingsbalance“, ligesom Ministeren i det Omfang, dette herefter skønnes nødvendigt til Værn for den danske Valuta, bemyndiges til at gennemføre enhver Foranstaltning angaaende Indførselen af Varer saavel som af Værdipapirer, saa er dette et Udtryk for, at Ministeren faar Hals- og Haandsret over al Import her i Landet. Naar Ministeren endvidere faar Bemyndigelse til at centralisere hele Indkøbet af enkelte særlig vigtige Varer, saa er det Ministeren selv, der fortolker, hvad der er særlig vigtige Varer, saa er det Ministeren selv, der bestemmer, paa hvilken Maade dette skal centraliseres.

Jeg maa vel have Lov til at sige, at jeg virkelig ikke kan tro, at den højtærede

Regering paa Forhaand har troet, at den kunde faa Rigsdagens Oppositionspartier med hertil. Vi for vort Vedkommende vil i hvert Fald pure afvise et saadant Forslag.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen sagde, at det var jo ejendommeligt, det var psykologisk uforstaaeligt for ham, at jeg kunde fremsætte en Udtalelse som den citerede inden Landstingsvalget, og der samtidig eller lidt efter kunde fremkomme en Udtalelse fra Industriraadet om Importbegrænsning, saaledes som det ærede Medlem citerede. Det ærede Medlem maa ikke glemme, at Industriraadet i sin Udtalelse udtrykkelig siger, at Valutaattestordningen ikke afskaffes, forinden der er tilvejebragt en anden Ordning. Industriraadet siger i denne Udtalelse ikke, at det ønsker Valutaattestordningen bibeholdt, men det ønsker efter min Opfattelse en anden Ordning gennemført.

Jeg tror ogsaa, det ærede Medlem, der er saa dygtig til at paakalde Industriraadet, burde undersøge, hvordan Stillingen er, naar det, Ministeren her kræver, er fuldkommen Hals- og Haandsret over Erhvervslivet i dette Land. Jeg for mit Vedkommende vil i alt Fald sige, at det maa være et politisk Partis Opgave at drage Omsorg for, at en vanskelig Krisetid ikke af en Regering med stærk socialdemokratisk Islæt benyttes til Gennemførelse af Foranstaltninger, som efter vor Opfattelse er fuldkommen urimelige.

Vi for vort Vedkommende erklærer os da villige til at gennemføre de Toldforanstaltninger, som Regeringen pegede paa i sine Bemærkninger, uden at vi dog har faaet noget at vide om, hvad der er forberedt, hvor Regeringen, mener, at Forslag skal gennemføres. Vi erkender endvidere, at de handelspolitiske Forhold i dette Land er af en saadan Karakter, at det paa en Række vigtige Varegrupper Omraade kan være nødvendigt at beholde den — ikke importbegrænsende, men importfordelende Karakter, som Valutacentralen tillige har haft. Og jeg kan i denne Forbindelse henvise til, at Landstingsmand Lange og jeg i Valutaudvalget den 4. August udtrykkelig stillede Forslag om, at

„Handelsministeren bemyndiges til at udstede Bekendtgørelser, ifølge hvilke nedennævnte Varer kun kan indføres her til Landet efter særlig Tilladelse af Nationalbankens Valutakontor.“

Vi nævnte i dette Forslag følgende Varer:

„Korn og Foderstoffer, mineralske Brændselsstoffer, Benzin og andre mineralske Olier, almindeligt Tømmer og